آیا ورزش کشتی را باید کشت تا فوتبال زنده شود؟

سید ایرج اجاقی دوگاهه ● کارشناس ارشد جامعه شناسی

مقدمه: قبل از اینکه به اصل موضوع بپردازم، ابتدا باید بیان کنم نوشتار ذیل که انتقادی از اوضاع و احوال ورزش کشور است را چندین ماه قبل نوشته بودم، ولی با توجه به اینکه مسابقات آسیایی فوتبال را پیش رو داشتیم و برای اینکه حقیر از طرف کارشناسان محترم فوتبال کشور!! فردی ضد فوتبالی !! و به عبارت دیگر به اصطلاح خودشان ضد ملی!! خطاب نشوم، صبر کردم تا بعد از مسابقات و کسب نتیجه مثل همیشه (چهارده گذشته) درخشان!! ناز پروردگان فوتبالی ما !! این مطلب را ارسال کنم در رابطه با این مسابقات درددل و سخن بسیار است، که فقط به سه نکته اکتفامی‌کنم:

اول اینکه: چگونه و با مجوز چه کسی مسئولین فوتبال کشور به خود اجازه می‌دهند که برای پیروزی در مقابل تیم‌هایی چون یمنِ که هرگز فوتبالی نداشته و در جهان فوتبال اصلا به حساب نمی‌آید و یا دو بازی دیگر که هیچ‌گاه رقبای سرسختی برای ایران نبوده‌اند، حاتم بخشی کرده، هزاران دلار از جیب مردم محروم به بازیکنان و مربیان تیم ملی کشورمان پاداش پرداخت کنند؟!! چگونه بازیکنان تیم ملی که اکثریت‌شان در باشگاه‌های خارجی قراردادهای ده‌ها میلیاردی به پول ما دارند، برای برد کشوری چون یمن خود را مستحق دریافت این پاداشها می‌دانند؟!

بی‌تردید این مقدار پاداشی که دریافت می‌کنند در مقابل درآمد هنگفتشان اصلاً عددی نیست ولی باید توجه داشت در این شرایط اقتصادی که مردم بدان دچار شده‌اند و چه بسا افراد محروم می‌باشند که حتی به نان شبی محتاج هستند، از حلقوم محرومین کشیدن و به افرادی دادند که اصلاً نیازی به آن ندارند! بازیکنانی که همه تار و پود و هر آنچه دارند از این مردم و کشور است هرگز سزاوار نبوده و با عدل و انصاف سازگار نیست...

نکته قابل ذکر دیگر اینکه، در اواخر سال۹۷ بازگشت دوباره محمد بناء به دنیای کشتی و همچنین قهرمانی نوجوانان و جوانان کشتی فرنگی را در مسابقات آسیایی و جهانی به فال نیک می‌گیریم. این در حالی است که چنین دستاورد بزرگ در رسانه‌های ما صرفاً به صورت یک خبر عادی و معمولی مطرح گردید ولی در عین حال متاسفانه می‌بینیم تمامی مسئولین ورزشی و رسانه‌ها از هفته‌ها پیش همه توان خود را در جهت مطرح کردن، تبلیغ و تشویق فوتبالیست‌های امید کشور برای پیروزی در بازیهای مقدماتی انتخابی المپیک بسیج کرده بودند که باز هم مانند دوره‌های گذشته این تیم در تهران در برابر تیم امید عراق متوقف و صعودش به مرحله بعد به اما و اگر کشیده شد...!

حال سوال این است که با این همه تبعیض و اختلاف و بی‌عدالتی در نگرش مسئولین ورزش و رسانه‌ها نسبت به رشته‌های غیر فوتبال دیگر نوجوانان، جوانان و امیدهای ورزش کشور و مربیانشان با چه امید و انگیزه‌ای کار کنند؟

و نکته تأسف بار دیگر اینکه:

اگر هر کس ذره‌ای وجدان و انصاف در دل داشته باشد وقتی که عکس دستهای سراسر پینه بسته دختر قهرمان تیم ملی قایقرانی ما را که به عنوان اعتراض نسبت به ناعدالتی‌های موجود در ورزش کشور به اخبار ورزشی سیما ارسال کرده بود، بنگرد و یا فیلم گرفته شده از قهرمانان کشتی جهان که برای امرار معاش و تحصیل به کارگری در زمین کشاورزی و دستفروشی می‌پردازند را ببیند بی‌تردید منقلب می‌شود...!

گرچه این عکس و فیلم عبرت انگیز قطره یا ذره‌ای از کوه بی‌عدالتی‌های موجود است ولی این قطره خود دریایی از تاسف و ناراحتی‌های کشنده برای افرادی که دردی در دل و وجدانی در نهان دارند به همراه دارد که امیدوارم انعکاس همه‌جانبه آن باعث گردد تا چاره‌ای برای ورزش کشوراندیشیده شود. انشاء الله...

حال با بیان این مقدمه به اصل موضوع می‌پردازم:

این مضمون مقاله‌ای بود که حدود دو دهه پیش حقیر نوشتم و بعد دهها مقاله دیگر، شاید تلنگری باشد برای مسئولین ورزش کشور تا نه تنها توجه‌ای در حد شأن و منزلت به ورزش اول کشور (کشتی) داشته باشند بلکه نیم‌نگاهی به دیگر رشته‌های غیرتوپی بکنند. حتی بارها وقتی که عدم توجه مسئولین به ورزش کشتی که صرفاً فقط در اسم ورزش اول کشور است را می‌دیدم به این می‌اندیشیدم تا مقاله‌ای بنویسم و از ملی‌پوشان کشتی و دیگر رشته‌های ورزشی درخواست کنم برای اعتراض به عملکرد مسئولین ورزش کشور در مسابقات بزرگی چون جهانی و المپیک شرکت نکنند که شاید چنین حرکت اعتراضی هشدار و نهیبی باشد برایشان تا از خواب گران بیدار شوند ولی به دلایلی هرگز این کار عملی نشد، حال می‌بینم بعد از چند دهه کشتی آزاد ما که همیشه وزنه‌ای در جهان ورزش بود به انزوا کشیده می‌شود و از قدرت اقتدار و صلابتش کاسته می‌گردد. (توضیح اینکه صرفاً نباید به قهرمان آسیا شدن کشتی در سال جاری بسنده کرده و به آن دلخوش نمود، بلکه باید به قهرمانی جهان و المپیک‌اندیشید) لذا با به انزوا کشیده شدن کشتی آزاد نه تنها هرگز فوتبال زنده نشد بلکه مسحور پول شده و مسخ گردید. آرزو دارم روزی همه ورزشکاران مخصوصا قهرمانان رشته کشتی ما به این نتیجه برسند که باید برای نجات ورزش کشور و همچنین کشتی، این ورزش سنتی، ملی که مهد آن در ایران بوده و با خون، گوشت و فرهنگ این مرز و بوم عجین شده اقدامی همه‌جانبه بکنند. آری بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، مردم مسلمان و انقلابی ما دوست داشتند پرافتخارترین رشته ورزشی کشور که در تارک آن نام مبارک و نامی مولا علی (ع) می‌درخشد مورد بیشترین توجه قرار گیرد، رشته ورزشی که پهلوانان آن در همه عرصه‌ها از تظاهرات ضد شاهی گرفته تا تشکیل هسته اولیه حفاظت از امام هنگام ورود به کشور و همچنین در همه جبهه‌های جنگ تحمیلی فعالانه حضور داشته‌اند. ورزشی که در همیشه دوران افتخارآفرین بوده – پهلوانان و قهرمانانش از دل مردم جوشیده و مردم هم به آنها عشق می‌ورزیدند... ورزشی که از درون آن گروههای عیاران و حتی جهان پهلوانانی همچون پوریای ولی، یزدی‌ها و تختی بیرون آمده و پرورش یافته‌اند. از این روست که می‌بینید چه در دهه‌های گذشته همیشه ساعت‌ها قبل از شروع مسابقات مهم سالن برگزاری مسابقات کشتی عاشقانی را که از نقاط مختلف کشور به همراه گروه خاص تشویق آمده بودند پر شده و تعداد زیادی هم در بیرون سالن می‌ماندند... آری انتظار می‌رفت که به این ورزش اصیل و سنتی که آیین آن فتوت و جوانمردی است توجه‌ای ویژه گردد. ولی متاسفانه در نتیجه رشد مصرف‌گرایی، رفاه‌طلبی، رانت‌خواری و تشویق زندگی منحط اشرافی، گروهی رانت خوار و دلال پیدا شدند که درصدد برآمدند تا از این آشفته بازار و آب گل‌آلود شده ماهی بگیرند، با این هدف بود که ضمن نفوذ در رسانه‌های نوشتاری، شنیداری و دیداری، تبلیغات فراوانی به راه‌انداختند تا فوتبال را به عنوان ورزش اول کشور به جامعه قبولانده و رشته‌های پرافتخار ورزشی همچون کشتی، وزنه‌برداری، ورزش‌های رزمی و تمامی رشته‌های غیرتوپی به حاشیه کشیده شده و فدای فوتبال شوند از این رو بود که طولی نکشید بیش از ۹۵٪ اخبار و گزارشات ورزشی به فوتبال و تبلیغات آن اختصاص یافته و فوتبال سالم، مفرح و نشاط آور و با حمیّت ما که بازیکنان بزرگ برجسته و متعصبی را در دامان خود پرورانده بود را به ورزش کثیف، مسحور شده دلالی و لمپن پرور تبدیل کردند به‌طوری‌که گروهی دلال و عوامل پشت‌پرده تصمیم‌گیرندگان اصلی این رشته ورزشی شده و برخلاف کشورهای اروپایی که از صنعت فوتبال همه‌ساله میلیاردها دلار درآمدزایی می‌کنند در کشور ما با تقلید ناشیانه از شیخ نشینان عربی سالانه میلیاردها تومان از درآمد نفت که متعلق به همه مردم است را به نام هزینه نمودن فوتبال، در حقیقت برای پر کردن جیب‌های خود، افراد پشت‌صحنه و فوتبالی که مسخ در پول شده حیف و میل می‌کنند که این کار نه تنها ضربه مهلکی به تمام ورزش کشور می‌زند، بلکه بیشتر از هر رشته ورزشی دیگر فوتبال سالم را از بیخ و بن ویران کرده و می‌کند، از این رو می‌بینیم همه کارشناسان منصف فوتبال از بزرگان و اسطوره‌های قدیم گرفته تا امروز حتی ریاست فدراسیون دهه‌های قبلی که خودشان دارای تحصیلات عالی و از اساتید ورزش و از جنس فوتبال هستند. مافیای موجود در فوتبال ایران را بسیار کثیف دانسته و شدیداً از چنین وضعیت موجود انتقاد می‌کنند تا جایی که حتی مربی پرتغالی تیم ملی هم فوتبال کشور را به لجنزار تشبیه نموده بود. همین نکته بس که پرونده‌هایی از تخلفات و فساد موجود در فوتبال توسط بازرسین جمع آوری و به مسئولین ارائه شده است. این رویه حاکم بر ورزش کشور باعث شده که روز به روز شاهد افول نه تنها فوتبال بلکه همه رشته‌های دیگر ورزشی مخصوصا کشتی شویم سالنهای کشتی که همیشه پر از ورزشکاران با نشاط و در زمان مسابقات از جمعیت موج می‌زد، امروزه از فقر امکانات، همچنین ورزشکار و تماشاگر به حال اسفناکی تبدیل شده است...!

نکته دیگر!! قابل ذکر این است که چند ماه قبل از مسابقات جام جهانی فوتبال (۲۰۱۸) روسیه همه رسانه‌های سمعی و بصری بسیج شدند و از مردم خواستند که از تیم ملی فوتبال در صورت کسب هر نتیجه‌ای پشتیبانی کنند، از این رو با فرافکنی‌های فراوان و اینکه تیم ما در گروه مرگ قرار دارد زمینه را برای پذیرش مردم در صورت شکست احتمالی تیم آماده کردند... این تبلیغات چنان موثر بود که تیم با ارائه بازی بسته در صورت حتی یک برد تصادفی و زدن گل به خودی تیم حریف عده‌ای به بیرون ریخته و چنان شادی می‌کردند که گویی جام جهانی را فتح کرده و همه مشکلات موجود در کشور برطرف شده است. در حالیکه اگر به خاطر بیاوریم کشور برزیل دارای پرافتخارترین فوتبال جهان وقتی که مسئولین این کشور برای سرپوش گذاشتن مشکلات داخلی، مسابقات المپیک ۲۰۱۶ را در برزیل برپا کردند (مسابقه‌ای که تیم‌های فوتبال ما اصلاً نتوانستند در آن راه یابند) همه مردم برزیل به جای خوشحالی و جشن گرفتن به عنوان اعتراض به خیابانها ریخته و با اعتراض سراسری مخالفت خود را اعلام داشتند. این اعتراضات چنان گسترده و شدید بود که حتی تاثیرات منفی آن بر روحیه فوتبالیست‌های برزیل باعث گردید که پرافتخارترین تیم فوتبال جهان با شکست عجیب و خوردن شش گل از تیم آلمان به بدترین شکل که در تاریخ فوتبال این کشور سابقه نداشت حذف گردد.

مردم برزیل با اعتراضات گسترده خود می‌خواستند به دولتمردان خودشان تفهیم کنند زمانی که در معیشت‌شان مشکل داشته باشند، زمانی که اقتصاد کشورشان ویران باشد و اکثریت مردم در فقر و محرومیت بوده ولی اقلیتی محدود در رفاه کامل باشند. اگر بهترین تیم فوتبال جهان را داشته باشی اگر قهرمان المپیک هم بشوید و این قهرمانی سرپوشی باشد برای مشکلات و یا به عاملی برای فریب توده‌ها تبدیل شود به پشیزی نمی‌ارزد...

حال متاسفانه می‌بینیم در کشور ما با وجود مشکلات عدیده و وضعیت اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... مسئولین و بدتر از آن نمایندگان مردم در مجلس برای رفتن به روسیه و به اصطلاح همراهی با تیم فوتبال سر و دست می‌شکنند و در نهایت با هزینه مردم محروم یک هواپیمای اختصاصی مزین به پرچم ایران چند روز زودتر خود را به این کشور می‌رسانند.

حال اقشار و گروهای مختلف از هنرمندان گرفته تا سازمانها و نهادهای دیگر برای شرکت در این امر مقدس، حیاتی و مهم چه‌ها که نکردند! و رسانه‌های ما چه‌ها که کردند...!! بماند...!

ولی می‌بینیم تا چند روز مانده به اعزام کشتی‌گیران به همین مسابقات هنوز به تیم ملی کشتی ارز مسافرتی دولتی برای خرید بلیت داده نشده – رئیس فدراسیون ما، مربیان، کادر فنی، در به در درصدد گرفتن ارز آزاد هستند!!

واقعاً تاسف بار نیست؟! با وجود این همه تفاوت و تبعیض دیگر چه انتظاری از کشتی‌گیران داشت، آنها با چه روحیه‌ای باید به مصاف حریفانی بروند که اکثرشان قهرمانان جهان و المپیک هستند؟!

این در حالیست که از تیم ملی فوتبال با همه هزینه‌های گزاف و تبلیغات گسترده‌ای که ماه‌ها قبل از مسابقه حین مسابقات و بعد از آن انجام شد، جز ارائه بازی‌های تدافعی و به اصطلاح رسانه‌ها و کارشناسان خارجی اتوبوسی و بسته چیزی رویت نشد، با این حال متاسفانه می‌دیدیم که چگونه از طریق تلویزیون ما که میلیونها نفر مخاطب داخلی و خارجی دارد مجری با حرارت هر چه تمام افتخار می‌کرد که بچه‌های تیم ما یازده نفره قهرمانانه دفاع می‌کنند! و ادامه می‌داد که هشتاد میلیون نفر پشت سر شما از دروازه تیم ملی دفاع می‌کنند!! گویی کشور مورد هجوم دشمن قرار گرفته است!! ولی اگر واقع بینانه به موضوع نگاه کنیم چنان که کارشناسان منصف داخلی و خارجی نظر دادند که تیم ما یک بازی کاملاً تدافعی و بسته ارائه داده و در صورت نخوردن گل تا آخر بازی این روند ادامه پیدا می‌کرد لذا از نظر کارشناسی فوتبال اینگونه بازی را ضد فوتبال و بعبارت دیگر بازی و فوتبال کثیف می‌گویند...!!

و در نهایت می‌بینیم با این همه تبلیغات و هزینه‌های گزاف باز نتیجه اتخاذ شده تیم هیچ‌گونه برتری‌ای نسبت به دوره‌های قبلی نداشته و صدها میلیارد تومان هزینه‌ای که بر دوش مردم در طول این هشت سال ماند هزاران میلیارد هزینه‌ای که بر شوره زار فوتبال کشور ریخته شده هرگز به بار ننشست!!

در مقابل اگر نگاه منصفانه داشته باشیم، می‌بینیم بسیاری از رشته‌های غیرفوتبالی حتی محروم‌ترین آنها که از ابتدایی‌ترین امکانات ورزشی و صنفی بی‌بهره بوده، توانسته‌اند در تعداد زیادی از مسابقات داخلی و خارجی، تورنمنت‌ها و حتی مسابقات آسیایی و جهانی افتخارآفرینی کنند.

آری دستهایی در کار هست که به این نتیجه رسیده‌اند برای دیده شدن و کسب قدرت، ثروت، شهرت، پست و مقام و حیف و میل کردن صدها میلیارد تومان از بیت المال فقط از طریق فوتبال امکان‌پذیر است.

از این رو نه برای پیشرفت این رشته ورزشی که شکست همه رده‌های سنی تیم‌های ملی در طول چهار دهه مبین این واقعیت است! بلکه صرفاً برای منافع خود و باند مافیایی شان حاضرند نه تنها فوتبال بلکه تمامی رشته‌های ورزشی را نابود کنند.

لذا می‌بینیم سالهاست که طرح و برنامه کنار زدن کشتی آزاد از صحنه که ورزش اول کشور بوده و پیوسته مهم ترین منتقدان وضعیت وزرشی کشور از این رشته ورزشی است را در دست اقدام داشتند که به این مقصود رسیدند به یاد دارم سالهای نه‌چندان دور قهرمان افسانه‌ای روس‌ها (الکساندر مدوید) که بیشترین مدال طلا کشتی آزاد جهان و المپیک در دستان اوست مانند بسیاری از کارشناسان کشتی دنیا اعلام داشتند که ایران مهد کشتی آزاد بوده و ما کشتی را از ایرانیان آموختیم، عدم شرکت تیم کشتی آزاد در مسابقات المپیک و جهان از کیفیت این مسابقات بسیار خواهد کاست می‌بینیم متاسفانه حال که بلایی بر سرکشتی آزاد آمده که همه ساله ما شاهد افت آن شده به طوری که در مسابقات جهانی ۱۹۱۸ روسیه به نتیجه باورنکردنی هفتم بسنده کردیم.

و اما در المپیک (۱۹۱۲) آنچه موجب تعجب و حیرت همه کارشناسان داخلی و خارجی شد این بود که کشتی فرنگی ایران با همه کارشکنی‌ها و حق‌کشی‌هایی که انجام گرفت، توانست با قاطعیت و کسب سه مدال طلا شگفتی‌ساز شده و به اوج قلعه جهانی یعنی قهرمانی المپیک دست یابد.

به جز کشتی فرنگی و آزاد رشته‌های وزنه‌برداری، تکواندو و برای اولین بار دو میدانی مدال آوران المپیک بودند بعد از مسابقات مسئولین ورزش کشور با ژست‌های فاتحانه به صحنه آمده و اظهار داشتند که پیروزی‌های به دست آمده در المپیک ناشی از برنامه ریزی‌های آنها بوده است که متقابلاً حقیر طی مقاله‌ای مفصل که در روزنامه آفتاب‌یزد به چاپ رسید اعلام داشتم که افتخارات کسب شده هرگز به دلیل برنامه ریزی مسئولین ورزش کشور نبوده بلکه صرفاً حاصل زحمات و تلاشهای طاقت‌فرسای مربیان دلسوز و قهرمانان توانمند ماست که به چنین موفقیت‌هایی دست یافته‌ایم و بی‌تردید اگر مربیان و ورزشکاران مورد حمایت همه جانبه قرار نگیرند در المپیک آینده این مهم دست یافتنی نخواهد بود... بعد از این مسابقات بود که همه حملات و اعتراضها علیه فوتبال، حامیان و باندهای دلالی و مافیایی آن آغاز شده بود به‌طوری‌که بسیاری از کارشناسان منصف و مردم سوال می‌کردند که چرا به جای سرمایه‌گذاری در رشته‌های مدال آور این همه هزینه برای فوتبالی می‌شود که هیچ گاه نتوانسته مقامی کسب کند از این روست که می‌بینیم بعد از مدتی که تب‌وتاب و اعتراضات علیه فوتبال فروکش کرد دستهای پشت‌پرده دوباره مشغول به کار می‌شوند اولین کاری که کردند معمار کشتی فرنگی کشور (اسناد بناء) که بعد از ده سال تلاش شبانه‌روزی توانسته بود کشتی فرنگی را به اوج قله افسانه‌ای یعنی قهرمانی المپیک برساند آنقدر تحت فشار قرار دادند که مجبور به استعفا شد و در نتیجه با استعفای ایشان قهرمانان المپیکی تیم فرنگی هم پراکنده شدند.

در ضمن قبل از استاد بناء این بلا را بر سر مهمان دوست، مربی خوش فکر و با تکنیک تکواندو که افتخار مربیگری پرافتخارترین مدال آور المپیکی ما یعنی‌هادی ساعی را در کارنامه دارد، آورده و او را هم برکنار کرده بودند.

آری به راحتی از مربی اسطوره‌ای کشتی فرنگی چشم پوشی می‌کنند. درحالی که تمام کارشناسان کشتی جهان از او تقدیر کرده و آرزوی به خدمت گرفتن چنین مربی ارزشمندی را داشتند، به‌طوری‌که مسئولین ورزش کشور آذربایجان چک سفید به او داده و به وی پیشنهاد می‌کنند برای قبولی مربیگری کشورشان مبلغ آن را خودش بنویسد ولی این مربی بزرگ هرگز قبول نمی‌کند- جالب اینجاست که دستیار اولش، در رسانه‌ها نقل می‌کند- کشور آذربایجان با پرداخت ماهانه ۲۵هزار دلار به من پیشنهاد مربیگری در این کشور را دادند، قبول نکردم و گفتم دوست دارم در کشور خودم مربیگری کنم- آنگاه آقایان مسئولین ورزش کشور از دادن ماهانه یک میلیون تومان دستمزد به من دریغ کرده و طوری برخورد می‌کنند که انگار به گدا دارند صدقه می‌دهند!!!

از این روست که می‌بینم در مسابقات جهانی کشتی فرنگی ۲۰۱۳ مجارستان یعنی یک سال بعد از المپیک تیم کشتی فرنگی ما که قهرمان المپیک شده بود صرفاً به مقام چهارم بسنده و کشتی‌گیران فرنگی رده دوم و سوم ما که به دلیل بی‌توجهی به مربیگری دستیار دوم استاد بناء که به کشور آذربایجان رفته بودند. روی سینه فرنگی‌کاران ما نشسته و جشن قهرمان می‌گیرند!!!

از این روست که بعد از مسابقات علاوه بر گرفتن پاداش ویژه از مسئولین ورزش، از دست رئیس جمهور کشور آذربایجان به همراه مربی ایرانی‌شان مدال افتخار دریافت می‌کنند - متاسفانه این وضعیت قبلا برای تیم تکواندو کشور هم اتفاق افتاده بود. رشته وزنه‌برداری دیگر مدال‌آور المپیکی تیم ایران با برکناری سرمربی‌اش از هم گسیخته شده بود که چند سال طول کشید تا دوباره خود را احیا کند.

دیگر رشته مدال آور ما در المپیک ۲۰۱۲ دومیدانی بوده نقره احسان حدادی اولین مدال المپیکی تاریخ این رشته برای کشورمان می‌باشد که آن هم حاصل تلاش و کوشش و تمرینات این ورزشکار در خارج از کشور با هزینه شخصی‌اش بود که به این مهم دست یافت، حدادی در مسابقات جهانی سال بعد به دلیل نداشتن مربی و عدم آمادگی لازم شرکت نکرد و در المپیک ۲۰۱۶ ریو حذف شد. مورد دیگر از بی‌توجهی به قهرمانان ما می‌توان مسئله گودرزی را بیان کرد، کشتی‌گیر محبوب و محجوب آزادکار کشور که مدال نقره المپیک را کسب کرده بود ولی در عین شایستگی در مقابل خبرنگار ما سر به زیر و خجالت زده در حالی که مدال با ارزش المپیک را در جیب گرمکنش انداخته بود، می‌گفت شرمنده مردم هستم که نتوانستم مدال طلا کسب کنم وی متاسفانه بعد از آمدن به ایران حین تمرینات از ناحیه ستون مهره آسیب می‌بیند به جای اینکه امکانات معالجه این قهرمان ارزشمند و با اخلاق را فراهم کنند. او را به حال خود گذاشته که به ناچار مجبور می‌شود با چشمان اشک بار برای همیشه از میادین کشتی دور باشد مورد دیگر حاجی‌زاده است. دوستداران کشتی به خاطر دارند این کشتی‌گیر آزادکار خوش‌تکنیک با اخلاق، خوش صورت و خوش سیرت دهه گذشته در مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۲ تهران چگونه قهرمان نامی و پر آوازه جهان حاجی اف روسی را مقهور و اسیر فنون ناب خود کرده و با شکست قاطعانه او به مدال طلا دست یافت، این پیروزی ارزشمند وی که تنها طلای تیم ما بود باعث قهرمانی ایران شد بعد از این کشتی بی‌نظیر حاجی‌زاده بود که بسیاری از مسئولین وعده پاداش به این قهرمان ارزشمند را دادند ولی متاسفانه هیچ‌کدام از وعده‌ها عملی نشد و این بی‌اعتنایی و بدقولی چنان بر روحیه این جوان رعنا که نان آور خانواده بود تاثیر منفی گذاشت که از صحنه کشتی محو گردید.

مورد عجیب دیگر می‌توان برخوردی را که با قهرمان جهان و المپیک وزنه برداری سهراب براری این پهلوان منحصربفرد، با اخلاق، متین، غیور و ارزنده کشور مطرح کرد بعد از اینکه ایشان مدال ارزشمند طلای المپیک ۲۰۱۶ را کسب کردند مسئولین ورزشی اصفهان برای به اصطلاح قدردانی از ایشان به عنوان پاداش با به راه‌انداختن تبلیغات فراوان کلید یک آپارتمان را به وی تحویل دادند ولی متاسفانه بعد از یک سال چشم انتظار گذاشتن نه تنها از خانه خبری نبود بلکه کلید را هم از او گرفته و اظهار داشتند که تحویل دادن کلید به وی صرفاً به صورت نمایشی بوده و آپارتمانی در کار نمی‌باشد.

واقعاً عجیب است !! کجای دنیا با قهرمان ملی خود چنین برخوردی می‌کنند آن هم قهرمان ملی که علاوه بر دارا بودن مدال طلای ارزشمند المپیک بیش از ده مدال طلای بین‌المللی آسیایی و جهانی دارد قهرمانی که رکورددار جهان است او که بعد از سالها افتخار آفرینی برای کشور با بیش از سی سال سن هنوز نه خانه دارد نه کار و نه توان مالی که تشکیل خانواده بدهد و یا بهداد سلیمی این قهرمان ارزشمند وزنه برداری جهان و المپیک مانند همه قهرمانهای ملی دیگر که ماهها به دور از خانواده در اردوها به سر می‌بردند صرفاً با دریافت ماهیانه حدود یک میلیون تومان روزگار می‌گذراندند.

این قطره‌ای از دریای مشکلاتی است که قهرمانان ملی داشته و دارند و مسئولین ورزشی و غیرورزشی کشور کمترین توجهی به آنها نکرده و نمی‌کنند.

آری همچنان که هشدار داده بودم هیچ‌کدام از رشته‌های مدال‌آور المپیک ۲۰۱۲ نتوانستند افتخارات خود را در المپیک بعدی یعنی ۲۰۱۶ تکرار کنند. در نتیجه ایران در مجموعه امتیازات با ده پله سقوط به رتبه ۲۵ رسید.

و تأسف بار تر اینکه تیم کشتی فرنگی ما که با سه مدال ارزشمند طلا قهرمان المپیک ۲۰۱۲ شده بود آنقدر تنزل کرد تا اینکه در مسابقات جهانی روسیه (۲۰۱۸) به مقام باورنکردنی یازدهم بسنده کرد. این شمه‌ای بود از آنچه بر رشته کشتی و دیگر رشته‌های مدال آور ما گذشت و یقیناً رشته‌های دیگر ورزشی غیرتوپی وضعیت به مراتب بدتر و اسفناک تر دارند.

حال جا دارد که تحلیلگران و کارشناسان کشتی به جای تحلیل‌های روبنایی مانند عدم آمادگی جسمی، پرکاری و یا ضعف تکنیکی کشتی‌گیران که بی‌تردید بسیار مهم است، ولی به نظر حقیر هیچ گاه عامل اصلی نبوده را دلیل اصلی شکستهای چند سال اخیر کشتی تلقی کنند بهتر است به تحقیق و تفحص همه جانبه زیر بنای و اساسی این ورزش پرداخته و همچنین وضعیت غیراصولی و ناعادلانه حاکم بر ورزش کشور را به چالش بکشند تا ببینند چه عواملی هستند که باعث شده‌اند نه تنها ورزش کشتی بلکه تمامی رشته‌های ورزشی غیر توپی دیگر قادر به باز تولید خود نبوده و بجای پیشرفت مداوم رو به سوی افول می‌روند.

البته باید یادآوری کرد که نتایج مقطعی بعضی از رشته‌ها که موفقیت‌شان بیشتر بر مبنای برنامه‌ریزی‌های جزئی مربیان و مدیران تیمها و یا بر مبنای موقعیت‌ها، اوضاع و احوال زمانی و مکانی، هیجانات و توانمندی ورزشکار و مربی بوده نه بدلیل برنامه ریزی‌های کلان، زیربنای اساسی و بلندمدت که آن را هرگز نمی‌توان ملاک پیشرفت کیفی و همه جانبه رشته ورزشی تلقی کرد.

آری کارشناسان ورزشی ما باید به این بپردازند که چه عامل و یا عواملی باعث تخریب و ویرانی روح ورزشکار می‌شود که در نتیجه فکر و جسم او را از کارانداخته و ناتوان می‌کند.

آری کارشناسان متعهد و مسئول ما باید برای نجات ورزش کشور همت کنند، دستهای پشت‌پرده را شناخته به مردم بشناسانند و عزم و اراده ملی را برای قطع این دستهای نامیمون و نامبارک بسیج کنند همان دستهای ناپاکی که جز به منافع پست خود به هیچ چیز دیگری نمی‌اندیشند و برای رسیدن به این هدف نامبارک تیشه به ریشه همه رشته‌های ورزشی می‌زنند.

در پایان، حقیر ضمن اعتقاد و ایمان به مردم فهیم و دوستدار عدالت که پیرو عدالت مولا علی(ع) هستند یقین دارم که هرگز راضی نخواهند شد که اینگونه بی‌عدالتی‌های آشکار در بین رشته‌های ورزشی کشور و یا هر نهاد دیگر اجتماعی باشد همچنین به همه تازه به دوران رسیدگان و نوکیسگانی که سنگ فوتبال را به سینه می‌زنند و در رسانه‌های گروهی اعلام می‌دارند که فوتبال ورزش مردمی بوده پر طرف دار بودن این رشته ایجاب می‌کند که بیشترین بودجه ورزشی به آن اختصاص داده شود، باید عرض کنم که این یک ادعای عوام فریبانه، پشت مردم سنگر گرفتن و به ظاهر ادعای حمایت از فوتبال داشتن ولی در حقیقت به منافع شخصی خود رسیدن بیش نیست لذا مردم ما در وهله اول بیشتر و پیشتر از همه به اسلام و عدالت مولا علی (ع) و آرمانهای شهدا اعتقاد داشته و بدان وفا دارند از این رو هیچ‌گونه بی‌عدالتیها را برنمی‌تابند و دیگر اینکه این به اصطلاح کارشناسان تازه به دوران رسیده بهتر است قبل از اینکه نظری بدهند قدری به عقب برگشته و سیر تاریخی ورزش کشور را مطالعه کنند.

و آخرین کلام اینکه حقیر چندین دهه است که به عنوان یک مربی و پیشکسوت ورزش از سردلسوزی و احساس مسئولیت مطالب انتقادی و پیشنهادی بسیاری برای اصلاح وضعیت موجود در ورزش کشور نوشته‌ام که متاسفانه هیچ تاثیری در روند کار مسئولین ورزش نداشته و دم گرمم بر آهن سردشان اثری نکرده است. لذا سعی دارم دیگر تکرار نکنم و ننویسم از این رو از ورزشکاران و مربیان همه رشته‌های ورزشی مخصوصاً کشتی می‌خواهم برای اثبات هویت و موجودیت خود و برای اثبات حق و رسیدن به آن و برای نشان دادن اعتراض خود به وضعیت ناعادلانه موجود در ورزش کشور و نجات آن خود وارد عمل شوند. البته نباید اقدامات مثبت وزیر ورزش و برخی مسئولان را در برخی مقاطع نادیده گرفت.

واقعاً تاسف بار نیست؟! با وجود این همه تفاوت و تبعیض دیگر چه انتظاری از کشتی‌گیران باید داشت، آنها با چه روحیه‌ای باید به مصاف حریفانی بروند که اکثرشان قهرمانان جهان و المپیک هستند؟! این در حالیست که از تیم ملی فوتبال با همه هزینه‌های گزاف و تبلیغات گسترده‌ای که ماه‌ها قبل از مسابقه حین مسابقات و بعد از آن انجام شد، جز ارائه بازی‌های تدافعی و به اصطلاح رسانه‌ها و کارشناسان خارجی اتوبوسی و بسته چیزی رویت نشد، با این حال متاسفانه می‌دیدیم که چگونه از طریق تلویزیون ما که میلیونها نفر مخاطب داخلی و خارجی دارد مجری با حرارت هر چه تمام افتخار می‌کرد که بچه‌های تیم ما یازده نفره قهرمانانه دفاع می‌کنند! و ادامه می‌داد که هشتاد میلیون نفر پشت سر شما از دروازه تیم ملی دفاع می‌کنند!! گویی کشور مورد هجوم دشمن قرار گرفته است!! ولی اگر واقع بینانه به موضوع نگاه کنیم چنان که کارشناسان منصف داخلی و خارجی نظر دادند که تیم ما یک بازی کاملاً تدافعی و بسته ارائه داده و در صورت نخوردن گل تا آخر بازی این روند ادامه پیدا می‌کرد لذا از نظر کارشناسی فوتبال اینگونه بازی را ضد فوتبال و بعبارت دیگر بازی و فوتبال کثیف می‌گویند...!! و در نهایت می‌بینیم با این همه تبلیغات و هزینه‌های گزاف باز نتیجه اتخاذ شده تیم هیچ‌گونه برتری‌ای نسبت به دوره‌های قبلی نداشته و صدها میلیارد تومان هزینه‌ای که بر دوش مردم در طول این هشت سال ماند هزاران میلیارد هزینه‌ای که بر شوره زار فوتبال کشور ریخته شده هرگز به بار ننشست!!

مورد عجیب دیگر می‌توان برخوردی را که با قهرمان جهان و المپیک وزنه برداری سهراب براری این پهلوان منحصربفرد، با اخلاق، متین، غیور و ارزنده کشور مطرح کرد بعد از اینکه ایشان مدال ارزشمند طلای المپیک ۲۰۱۶ را کسب کردند مسئولین ورزشی اصفهان برای به اصطلاح قدردانی از ایشان به عنوان پاداش با به راه‌انداختن تبلیغات فراوان کلید یک آپارتمان را به وی تحویل دادند ولی متاسفانه بعد از یک سال چشم انتظار گذاشتن نه تنها از خانه خبری نبود بلکه کلید را هم از او گرفته و اظهار داشتند که تحویل دادن کلید به وی صرفاً به صورت نمایشی بوده و آپارتمانی در کار نمی‌باشد

اگر هر کس ذره‌ای وجدان و انصاف در دل داشته باشد وقتی که عکس دستهای سراسر پینه بسته دختر قهرمان تیم ملی قایقرانی ما را که به عنوان اعتراض نسبت به ناعدالتی‌های موجود در ورزش کشور به اخبار ورزشی سیما ارسال کرده بود، بنگرد و یا فیلم گرفته شده از قهرمانان کشتی جهان که برای امرار معاش و تحصیل به کارگری در زمین کشاورزی و دستفروشی می‌پردازند را ببیند بی‌تردید منقلب می‌شود...!